

העתיד כבר כאן: הרופא מטפל בחולה הכבד בשלט רחוק

בעלה של מריה וולקוב (55), חולת כבד שנעזרת במשאבה, "זה היה סיוט, לא היו לנו חיים. אם היא לא היתה עושה את זה, הבטן היתה מגיעה לגודל של היריון. במקום לרוץ בכל שבוע לבית חולים ולשכב ארבע-חמש שעות בלי לזוז, עשינו ניתוח שבו חוברת המשאבה, ועכשיו החיים שלנו מתחילים לחזור למסלול. הנוזלים יוצאים באופן טבעי ורק צריך לראווג שהגוף לא יתייבש. המשאבה עוזרת מאוד, זה פנטסטי. זה דבר עתידני ושווה שאנשים יכירו את זה. זו עזרה גדולה לאנשים".

ד"ר כהן מוסיפה: "מיימת היא מצב שבו יש הצטברות של נוזלים בחלל הבטן, הגורמת לנפיחות של הבטן, לאי-נוחות רבה ולפגיעה באיכות החיים. רבים מחולי הכבד סובלים ממצב זה. הפתרון המרצה כיום בישראל הוא שאיבה של הנוזלים בהליך פולשני של החדרת מחט לבטן, המבוצע בתנאי אשפוז. החולה נאלץ להגיע לבית החולים באופן קבוע, לעתים כמה פעמים בשבוע, לביצוע שאיבה שאורכת כמה שעות. מדובר בפגיעה קשה באיכות החיים של חולים אלה, שלעתים אינם מסוגלים לעיבוד או לנהל אורח חיים תקין. המשאבה החדשנית מאפשרת לנו להציע למטופלים פתרון מתקדם, מהיר ונוח, המאפשר להם לנהל שגרת חיים תקינה, ללא צורך להגיע לבית החולים בכל שבוע".

מיטל יטעור בית'אור

מריה (באמצע) עם ד"ר כהן ובעלה ולדימיר

המטופל. למשל, בשעות הלילה אפשר להפחית את כמות המים המועברים לשלפוחית, כדי למנוע מהחולה את הצורך לקום משנתו פעמים רבות. המשאבה נטענת על ידי המטופל באופן עצמאי באמצעות הצמרת מטען לבטנו למשך כמה דקות. "בכל שבוע בחצי השנה האחרונה היינו צריכים להגיע לבית החולים כדי לעשות חור בתוך הבטן ולהוציא לאשתי את הנוזלים", מספר ולדימיר,

טיפול בשלט רחוק דרך המחשב מבית החולים אל בית המטופל נשמע עתידני משהו, אבל יש חולים בישראל שכבר נהנים מטיפול כזה, שחוסך להם הגעה שבועית לבית החולים. ד"ר מיכל כהן, רופאה בכירה במכון הכבד בבית החולים בילינסון, שולטת מהמחשב בבית החולים בטיפול שמקבלים בבית מטופליה חולי כבד שסובלים מהצטברות נוזלים בגוף.

עד כה, איכות החיים של החולים היתה ירודה ופעם בשבוע הם היו צריכים להגיע לבית החולים לצורך ניקיון הנוזלים. בעזרת המערכת החדשה, שנקראת Alfa Pump, ניקונו הנוזלים נעשה באמצעות משאבה פנימית בגוף החולה, שנשלטת מבית החולים.

המשאבה הקטנה, שמוחזרת וממוקמת מתחת לעור בנייתו (ברומה לקוצב לב), שואבת את המים מחלל הבטן ומפנה אותם אל שלפוחית השתן. היא מנטרת את כמות המים בבטן החולה 24/7 ואוספת מידע ונתונים, כגון כמות המים שנשאבו. נתונים אלה נשלחים דרך רשת הטלפון הנייד המאובטחת לעיבוד, ומועברים ישירות למחשבו האישי של הרופא המטפל.

בהתאם לתמונת המצב המלאה שמתקבלת, מחליט הרופא כמה מים לשאוב ובאילו פרקי זמן, ומימנת את המשאבה בהתאם למצבו ולנחיותיו של